

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

V. Vtrum corporis resurrectionem admiserit, carnis inficiatus sit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

tionem tuentes, & Hæreticos Marcionem, Apellem, Valentinum, & Manem, resurre- A
tionem nonnisi in phantasmate futuram arbitantes. Sibi autem utramque aspicere senten-
tiam (asserit Origenes) fugere se & nostrorum carnes (verba sunt Hieronymi) & Hæreticorum
phantasmata, quia utraque pars in contrarium nimia sit, alijs id uolentibus se esse quod fuerunt, alijs re-
surrectionem corporum omnino denegantibus.

V. Ostendit etiam non penitus sublatam ab eo fuisse corporum resurrectionem, quod
narrat Pamphilus in Apologia, cum corpus quidem resurgere consisteri, carnem uero negare. Idem
in eo culpatur Methodius, in libro De resurrectione, quo hoc Origenis dogma conuellit, &
cujus Epitomen Panario suo inseruit Epiphanius Har. 64. quamque representauit Pho-
tius Cod. 234. atque Origenem super responsione Sadducæ à Domino data dixisse fu-
turum ut Angelis limiles euadamus, ac proinde carne nudemur. Quinetiam Origenitas B
carpit, uelut carnem inter & corpus aliquid interesse suspicantes; quasi corpus sit anima
proprium, quod cerni non possit; caro autem sit externum illud, quod oculis usurpatur.
Adversus eundem errorem auctoritate Methodij pugnat Anastasius Sinaita Contemplat.
Anagog. libr. II. Nec alio uidetur spectare Epiphanijs aduersus Origenem querela Har. 64.
cap. 4. & ἡμεῖς, inquit, ἀνάστασις ἰδρυμένη ἐν τῷ σώματι, καὶ ἡμεῖς ὁμοίως πάλιν, καὶ ἡμεῖς ἑαυ-
τῶν τὰ σώματα, ἀλλοτε δὲ ἡμεῖς ἐξ ἑαυτῶν ἀναστήσομεν. Mortuorum resurrectionem imperfectam esse
docet; partim eam uerbis asserens, partim funditus tollens; alias uero partem eius duntaxat resurgere tra-
dens; & illa Vincentij Bellovacensis Speculi doctrinal. libr. 18. cap. 43. cum ueram ait re-
surrectionem carnis Origenem negasse. Non satis autem intelligitur quid sibi uoluerit
Theophanes Cerameus, cum scripsit Homil. 22. ἐὰν μὲν γὰρ τὸ εἶπαι· ἢ πάλιν ἀναστήσομεν· αἱ- C
τὰ σώματα ἢ ψυχῆς ἀνάστασις· ὁμοίως δὲ ἡμεῖς τὸ ἰσχυρῶς ὡσαύτως παλαιὰ σώματα ἀναστήσομεν·
Ceterum dicendo: Aut quam dabit homo permutationem pro anima sua? resellitur conficta resurrectio
ab Origene, cui fuit nomen ὁμοίως τὸ ὄργιον derivatum.

Non semel id ipsum asseuerasse, quod proxime commemorati Scriptores objiciunt, fa-
tendum quidem est: puta libr. 2. ὡς ἀρχῆς, cap. 3. Mira ergo ratione, inquit, sanctus Apostolus
ad generalem primam causam respiciens, materia corporalis, cuius materia anima usum semper habent
in qualibet qualitate posita, nunc quidem carnali, postmodum uero subtiliori & puriori, quæ spiritualis
appellatur, Necessè est, ait, corruptibile hoc inducere corruptionem, &c. & in Catena Corderiana in
in Psalm. 118. 15. Psalmos: καὶ ὁμοίως ἡμεῖς ἰδρυμένοι ἐν τῷ σώματι, καὶ ἡμεῖς ὁμοίως πάλιν ἰδρυμένοι ἐν τῷ σώματι, καὶ ἡμεῖς ὁμοίως πάλιν ἰδρυμένοι ἐν τῷ σώματι. Nec aliter intelligimus, quæ consignata sunt libr. 5. contr. Celf. ὅτι ὁμοίως
ἐν ἡμῶν, ἢ τὰ πάντα ἡμεῖς ἰδρυμένοι ἐν τῷ σώματι, καὶ ἡμεῖς ὁμοίως πάλιν ἰδρυμένοι ἐν τῷ σώματι. Nam quominus recta his sententia
accommodari possit, impedimento est hic Apostoli locus: Hoc autem dico, Fratres, quia caro
1. Cor. 15. & sanguis regnum Dei hereditare non possunt: quo sensibilem hanc & adspectabilem quam gerimus
50. carnem regno cœlesti excludendam, & resurrectionis beneficio priuandam signifi-
cari putat. Hinc ἡμεῖς ἰδρυμένοι ἐν τῷ σώματι, καὶ ἡμεῖς ὁμοίως πάλιν ἰδρυμένοι ἐν τῷ σώματι. ibidem scribit; & alibi, resurrectionem ἐν τῷ σώματι, ἢ ἀπὸ τῶν ἰδρυμένων ἰδρυμένοι ἐν τῷ σώματι.

VI. Quantumvis autem perpicua uideatur Origenis & constans opinio, repugnat ta- E
men Pamphilus, & ne à carne quidem ipsa resurrectionem abjudicasse eum demonstrat,
depromtis illius uerbis è Commentario in Psalmum XV. quæ sunt huiusmodi: Offendatur
qui uult ex nostro sermone: ego autem cum omni fiducia asseuero, quia sicut primogenitus ex mortuis est
Christus, ita primus carnem exiit ad cælum; & paulo post: Hæc propter illud quod dictum est: Quo-
niam caro mea requiescet in spe. In qua spe? Non solum quia ex mortuis resurrexit: parum enim hoc est:
sed in ea spe requiescit, quod assumpta est in cælum. Quibus adderem & illud è libr. 3. ὡς ἀρχῆς,
cap. 6. nisi Rufini Interpretis fraudes subvereretur. Denique caro nostra ab imperitis & infidelibus
ita post mortem deperire existimatur, ut nihil prorsus reliquum substantiæ suæ habere credatur. Nos uero
qui resurrectionem eius credimus, immutationem eius tantummodo post mortem factam intelligimus, sub-
stantiam uero eius certum est permanere, & uoluntate creatoris sui, certoque tempore rursus reparari ad
uitam, atque iterum permutationem eius fieri, ut quæ primo fuit caro ex terra terrena, tum deinde dissi-
luta post mortem, & iterum facta cinis ac terra; quoniam terra es, inquit, & in terram ibis, rursus re-
suscitetur è terra; & post hoc iam uelut meritum inhabitantis animæ poposcit, in gloria corporis proficiet
spirituali. Nempe hic quoque, ut in alijs plerisque sibi non constat Origenes, & modo has, F
modo illas sectatur partes, & ut in rebus adolescente adhuc Christianismo subobscuris, &
nondum per Ecclesiam definitis animo indulget, & quidquid sibi pro tempore sit uerifi-
milium, arripit. Vnde ne ipse quidem Origenis castigator Methodius sine celsipitatione hoc
argumentum tractauit, homines fingens post resurrectionem habituros in terra iam in-
staurata, & per aërem temperatissimum ambientem in melius mutata, & in Paradisi deli-
tijs beatum æuam acturos; Angelis autem cœlestes orbis destinatum esse domicilium;